

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפ"ו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

(חשב למה שאתה עושה) מלמד משה רבינו עליו השלום

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון שי"ח **נח** תשפ"ג

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שזל היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה לו

עֵקֶר הַתְקוּהָ – אֱמוּנַת חֲכָמִים

עֵקֶר הָאֱמוּנָה הִיא עַל יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים בְּחִינַת וַיֵּאֱמִינוּ בֵּה' וּבַמִּשָּׁה עֲבָדוּ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהֵאֲמִין בֵּה' כִּי אִם כְּשִׂמְאֵמִינִין בְּמִשָּׁה עֲבָדוּ, שֶׁהוּא אֱמוּנַת חֲכָמִים, כִּי לְגַדְלָתוֹ אֵין חֵקֶר וְהוּא יִתְבָּרַךְ מְרֻמָּם וְנִעְלָה וְנִשָּׂא מְאֹד מִדַּעְתָּנוּ. וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה כִּי אִם עַל יְדֵי הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁהֵם מְכַנְיָסִין בָּנוּ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְצָרִיכִין אָנוּ לְהֵאֲמִין בָּהֶם וּלְבַלִּי לְסוּר מִדְּבַרֵיהֶם יְמִין וּשְׂמָאל.

וְכָל הַקְּלָקוּל שֶׁל כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁהֵיוּ מְכַעֲסִין וּבְאֵין קֹדֶם מִתֵּן תּוֹרָה, שֶׁהֵם דּוֹר הַמְּבּוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה, הַכֹּל הָיָה עַל יְדֵי פֶגֶם אֱמוּנַת חֲכָמִים, כְּמוֹ שְׁכַתוּב לֹא יִפְנֶה דֶרֶךְ כְּרָמִים. וּפִרְשׁ רַש"י שְׁכַרְמִים הֵם הַצְּדִיקִים, שֶׁהֵיוּ נִשְׁבָּעִין לְבַלִּי לְפָנֹת לְדַרְכָּם שֶׁל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים הָעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, כִּי בְּכָל דּוֹר וְדוֹר הָיוּ בּוֹדְאֵי צְדִיקִים גְּבוּהִים אֲמִתִּיִּים, כְּגוֹן מִתּוֹשְׁלַח וְנַח וְשֵׁם וְעֵבֶר וְחֲנוּךְ וְכִיּוֹצֵא בָהֶם, וְאִם הָיוּ מֵאֱמִינִים בָּהֶם, הָיוּ זוֹכִים עַל יָדָם לְאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וּלְדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְהָיוּ נִצּוּלִים מִן הַמְּבּוּל וּשְׂאֵר צְרוּת, וְאֶבְדוּ הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, הַכֹּל עַל יְדֵי פֶגֶם אֱמוּנַת חֲכָמִים.

וְכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר עֵקֶר הַתְקוּהָ לְזִכּוֹת לְתַכְלִית הַנִּצְחֵי לְחַיֵּי עַד הוּא עַל יְדֵי אֱמוּנַת חֲכָמִים אֲמִתִּיִּים אֲשֶׁר זָכוּ לְהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרָם וְכַפּוּ תַאֲוָתָם וְהִפְכוּ פְּנֵיהֶם מִהַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה לְגַמְרֵי וּבְחֶרֶף בְּחַיִּים אֲמִתִּיִּים וַיִּגְעוּ וְטָרְחוּ בִּיגִיעוֹת וְעִבּוּדוֹת גְּדוּלוֹת לְשִׂמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַד שֶׁזָּכוּ לְמָה שֶׁזָּכוּ. וְהַשִּׁיגוּ הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹת וּבִגְדַל כְּחֵם הֵם יְכוּלִים לְקָרֵב אוֹתָנוּ גַם כֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְאָנוּ מְחַיְבִים לְהֵאֲמִין בָּהֶם, כְּמוֹ שְׁכַתוּב לֹא תִסּוּר מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר יִגִּידוּ לָךְ וְכוּ'. כִּי הֵם יוֹדְעִין לְהוֹרוֹת לָנוּ הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נִלְךְ בָּהּ וְאֵת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה.

ליקוטי הלכות פסח ו' א

הַהֲכָרַח לְצֵאת

ועל כן כמו שהצריך לצווי מהשם יתברך לפניס אל התבה, כמו כן הכרח להצטוות מהשם יתברך לצאת מהתבה, כמו שכתב בפרשה, וידבר אלקים אל נח וכו' צא מן התבה, שהצריך להצטוות על היציאה מן התבה, כי יציאתו מן התבה זה בחינת ונפיק, שעל ידי שהסתיר עצמו בהתבה עד שנמתק הדין הקשה של דר המבול, כמו שכתוב, ויזכר אלקים את נח וכו' על ידי זה רחם השם יתברך על עולמו וצוהו לצאת מן התבה שזה בחינת ונפיק הנ"ל.

ועל כן כתיב, הוצא מן התבה, וקרינו, היצא. ופרש רש"י, אמר להם שיצאו, ואם לא ירצו הוציאם בעל כרחם, מובן מזה שלא רצו ברצונם לצאת מן התבה, וזה רמז על כל מה שכתבנו, שבדאי מי שרוצה לשוב היה מרצה שיניחוהו לישב תמיד בבית המדרש במקום קדוש ולעסק בתורה ותפלה, אבל השם יתברך רוצה בקיום העולם ומסבב עם האדם שמכרח כמה פעמים לצאת מהבית המדרש לעסק בצרכי הגוף ופרנסה וכו' שכל זה בחינת ונפיק, וזה קשה על האדם מאד, כי יודע שכשיוצא לחוץ הוא בסכנה גדולה, אבל לא סגי בלאו הכי. שזהו בחינת מה שבני התבה לא רצו לצאת מהתבה כי אם בגזרת השם יתברך שאמר להם לצאת.

כי השם יתברך רוצה שהאדם יעבד אותו בזה העולם דיקא, שהוא בכללו בחינת ונפיק כנגד העולמות הקדושים העולמות העליונים, ועל כן גם בזה העולם ההכרח שתהיה עבודתו בבחינת עיל ונפיק דיקא וכנ"ל:

ליקוטי הלכות שבת ז' סט

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ויהי המבול

בְּעֻקְבוֹת מְשִׁיחָא יְהִי מַבּוּל

מַעֲשֵׂה מַמְטָר שְׁסֹפֵר רַבְּנוּ ז"ל מְשַׁל מִמְלֶךְ שְׁהֶלֶךְ לְצוּד חַיּוֹת וְנִסְע לְבוּשׁ כְּאִישׁ פְּשׁוּט, כְּדִי שְׂיִהְיֶה נֶקֶל לְהַצְחֹק. וּבְאִמְצַע פְּתָאם יָרַד מְטָר גָּדוֹל מִמַּשׁ מַבּוּל מִיָּם, וְכָל הַשָּׂרִי מְלוּכָה נִתְּפָזְרוּ אֶחָד לְאֶחָד וְכוּ'. וְהַמֶּלֶךְ הָיָה בְּסִכְנָה גְּדוֹלָה, וְחִפֵּשׂ עַד שֶׁמָּצָא בֵּית כְּפָרִי אֶחָד. וְהָיָה שֵׁם אִישׁ כְּפָרִי, וְלָקַח אֶת הַמֶּלֶךְ וְהִלְבִּישׁוּ, וְנָתַן לוֹ אֲכִילָה שְׁלוֹ גְרִיץ [מֶרֶק גְּרִיסִים] וְכוּ', וְהִסִּיק אֶת הַתְּנוּרָה, וְהִנִּיחוֹ לִישָׁן עַל הַפִּיעֶקְלִיק [סִמוּךְ לַתְּנוּרָה] וְכוּ'. וְכָל כֶּף הָיָה עָרֵב וּמְתוּק לְהַמֶּלֶךְ, שֶׁמְעוֹלָם לֹא טָעַם טָעַם עָרֵב כְּזֶה, כִּי הָיָה עֵיף וַיִּגַּע וְכוּ'. וְהַשָּׂרִי מְלוּכָה חִפֵּשׁוּ אֶת הַמֶּלֶךְ עַד שֶׁבָּאוּ לְשָׁם, וְרָאוּ שֶׁהוּא יֹשֵׁן. וְרָצוּ שְׂיִחְזֹר הַמֶּלֶךְ לְבֵיתוֹ עִמָּהֶם. וְאָמַר לָהֶם, כִּיִּזְוֹן שְׂאֵתֶם לֹא הִצַּלְתֶּם אוֹתִי וְכָל אֶחָד נִתְּפָזֵר לְהִצִּיל אֶת עַצְמוֹ, וְזֶה הִצִּיל אוֹתִי, וּפְהָ טָעַמְתִּי טָעַם מְתוּק כְּזֶה, עַל כֵּן הוּא יָבִיא אוֹתִי בְּעֻגְלָה שְׁלוֹ וּבְאֵלוֹ הַמְּלָבוּשִׁים, וְהוּא יֵשֵׁב אוֹתִי עַל כֶּסֶף הַמְּלוּכָה.

וְסִיָּם עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל כְּאֲשֶׁר מוּבָא שְׁבַע עֻקְבוֹת מְשִׁיחָא יְהִי מַבּוּל – מְעַן וּוְעַט שִׁיסְעֵן מִיַּט אֶפִּיקוֹרְסוֹת – [וַיִּירוּ עִם אֶפִּיקוֹרְסוֹת] לֹא שָׁל מִיָּם, רַק שָׁל מִחֲשָׁבוֹת זְרוֹת. וַיִּכְסּוּ כָּל הַהָרִים הַגְּבוּהִים, וְאֶפְלוּ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא הָיָה מַבּוּל, רַק מִחֲמַת שְׁהֶלֶךְ בְּכַח נִתְּזוּ שֵׁם הַמַּיִם, דָּאִם הֵיִיסְט עִם וּוְעַט אֶרֶץ שְׁפָרִיצֵעַן אֶפְלוּ אִין דִּי כְּשֶׁרְעָה עֶרְצָעֵר [הֵיִינוּ שְׂיִתִּיז גַּם בְּתוֹךְ הַלְּבָבוֹת הַכְּשָׁרִים]. וְעַם חֲכָמוֹת לֹא יוּכְלוּ לִתֵּן עֵצָה, וְכָל שָׂרֵי הַמְּלוּכָה נִתְּפָזְרוּ וְכָל הַמְּלוּכָה לֹא יִתְחַזַּק עַל עַמְדוֹ, וּוְעַט זִיד נִיט דְּעַר הַאֲלֵטִין [לֹא יִחְזִיקוּ מִעַמְדוֹ] רַק פְּשׁוּטֵי יִשְׂרָאֵל שְׂאוּמָרִים תְּהִלִּים בְּפִשְׁטוֹת וְכוּ' עַל כֵּן כְּשִׁיבּוּא מְשִׁיחָא הֵם יִתְּנוּ הַכֶּתֶר מְלוּכָה בְּרָאשׁוֹ.

כוכבי אור

ההולמים בתורת ה'

טוֹעֲמִיָה

ס"ה – ויאמר בעז

לְהַסְתִּיכֵךְ אֶל הַתְּכִלִּית

תִּבְתַּח נַח זֶה בְּחִינַת בְּטוּל, כִּי נַח לֹא זָכָה לְבְטוּל בְּשִׁלְמוֹת
 לְהַמְתִּיךְ הַדִּין מִכָּל הָעוֹלָם לְגַמְרִי, רַק שָׁח' יִתְבָּרַךְ בְּרַחֲמָיו
 צִוְּהוּ לְכַנֵּס בְּתִבְהָ לְהַסְתִּיר עֲצֻמוֹ שֵׁם וְלִסְתֵּם עֵינָיו מִהָעוֹלָם,
 כִּי מִחֲצוֹת הַתְּבָה סוֹתְמִין בְּפָנֵי הָעֵינָיִם שְׁלֹא
 יִתְפַּזֵּר הָרְאוֹת לְחוּץ, כִּדִּי שְׂיוֹכֵל לְהַסְתִּיכֵךְ עַל
 הַתְּכִלִּית וְלִכְלִל בְּאֵין סוּף, כְּמִבְאֵר בְּהַתּוֹרָה הַנִּזְכָּר
 שֶׁבְשִׁבִיל זֶה צְרִיכִין לְסַתֵּם עֵינָיו כְּשֶׁרוֹצִין לְהַסְתִּיכֵךְ עַל
 הַתְּכִלִּית כִּדִּי שְׁלֹא יִתְפַּזֵּר הָרְאוֹת מִן הַצַּד וְכוּ' עֵין שֵׁם.

וְזֶה בְּחִינַת מַעְלָת הַהַתְּבֹדְדוֹת שְׁצָרִיךְ הָאָדָם
 שְׂיִתְבֹּדֵד בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ, וַיִּקְשֵׁר עֲצֻמוֹ לַה' יִתְבָּרַךְ
 בְּתִכְלוֹת וְתַחֲנוּנִים, כִּדִּי שְׂיִסְתֵּם עֵינָיו מִחִיזוֹ
 דְּהֵאֵי עֲלֵמָא וְלֹא יִתְפַּזֵּר רְאוֹת עֵינָיו בְּחוּץ וְכוּ'.

וְזֶה בְּחִינַת צַהַר תַּעֲשֶׂה לְתִבְהָ וְאֵל אִמָּה תִכְלָנָה מְלַמְעָלָה,
 חֵינּוֹ שְׂיַעֲשֶׂה צַהַר וְחִלּוֹן לְמַעְלָה, כִּדִּי שְׂכַל הַסְתִּיכּוֹתוֹ
 וְהַבְּטָחוֹ יִהְיֶה רַק לְמַעְלָה, שְׂזַהֵר בְּחִינַת הַסְתִּיכּוֹתוֹ
 אֶל הַתְּכִלִּית הָעֲלִיוֹן שֶׁהוּא לְמַעְלָה לְמַעְלָה.

ליקו"ה ערבית ד' יז

ענינא דיזמא

טועמיה

לילות החורף

די גילדענע נעכט

פעם אחת ישב מוהרנ"ת ז"ל בברסלב עם אנשים בשמחת תורה, והיו שמחים מאוד עד הלילה. אחר כך הסתכל מוהרנ"ת בפניהם, וראה שנמצאים כמה אנשים שנפל עליהם קצת מרה שחורה, כי היו עניים גדולים ולא היה להם מלבושים לחרף להם ולבני ביתם, וגם עצים להחם הבית לא היה להם, וגם כמה מהם הפתים שלהם היו מקלקלים ולא היה להם בכדי לתקן, ועכשו מתחילין ימי הגשמים, על כן נפל עליהם פחד ויסורים ומרה שחורה.

ומוהרנ"ת ז"ל הרגיש בזה, ואמר בזה הלשון: **כשנעשה לאדם איזה מכה גדולה רחמנא לעלון, ובצעד עומד איזה זבוב או איזה מכה קטנה – אזי בודאי לא ירגיש את היסורים הקטנים, כי היסורים מהמכה הגדולה מסתירים את היסורים הקטנים, כך גם עכשו, עתה באים הלילות הגדולים של החרף שרבי פנחס מקאריץ היה קורא אותם 'די גילדענע נעכט' – (לילות הזבב), ומי שיזכה לקום בכל לילה ולילה בחצות ולעסק אז בתורה ותפלה, ובפרט אם ביכלתו להיות נעור עד הבקר ולהתפלל – בודאי טוב מאד.** [ומוהרנ"ת בימי נערוותו היה נעור עד הבקר, ולעת זקנותו היה ישן קצת אחר חצות קדם התפלה, כי היה חלוש כח].

אחר כך סיים מוהרנ"ת: **היות ובאים עכשו הלילות היקרים, ומי שיזכה יכול להיות על ידם ירא שמים גדול, ולהפך, יכולים להיות על ידי הלילות האלו להפך חס ושלום, על כן צריך תמיד לחשב על זה ולבקש על זה מה' יתברך שיזכה לזה.**

ולפרנסה והצטרכות הבית, לזה קורא זבוב קטן, ולא צריכים להרגיש את זה, ובפרט אם נתתקן ברוחניות – נתתקן גם כן בגשמיות, כמו שאיתא בזהר הקדוש שמוכן לו מזונו למי שקם בחצות ועוסק בתורה ובתפלה, שנאמר טרף נתן ליראיו וגו', מי נקרא יראיו – זה שקם בחצות לילה: (כתב

יד רבי משה גלידמאן)

שיש"ק החדש

עמוד זה נדבת הר"ר אברהם יעקב מרדכי שפירא הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו אליהו שיחוי למזל טוב

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

בְּתַחֲלַת הַתְּקָרְבוֹת מוֹהֲרַנ"ת כְּשֶׁעֲמַד פַּעַם אַחַת לְהַתְּפַלֵּל וְלֹא
הָיָה יְכוּל לְהַתְּפַלֵּל כְּרֵאוּי, רָצָה מְאֹד לְסַע לְרַבְּנוּ זְצוּק"ל, אָךְ
הָיָה יָרָא וְכוּ', וְהָיָה מֵר לוֹ מְאֹד, וְחָשַׁב בְּדַעְתּוֹ בְּהַתְּמַרְמְרוֹת
הֵלֵא בְּסִמּוּךְ בְּבִרְסָלָב יוֹשֵׁב אָדָם שֶׁיְכוּל לְהֵאִיר לִי בְּעִבּוּדַת ה'
וְאֲנִי אֵינְנִי יְכוּל לְנַסּוֹעַ אֵלָיו, וְהַחֲלִיט בְּדַעְתּוֹ, שֶׁבָּעֵת שֶׁאָבִיו
יֹאכַל אֶת סֵעֵדַת הַצְּהָרִים, בְּתוֹךְ כֶּף יִסַּע לְרַבְּנוּ זְצוּק"ל וְקָדָם
סֵעֵדַת עֲרֵבִית כְּבָר יוּכַל לְהִיּוֹת חֲזָרָה בְּבֵיתוֹ, וְלֹא יִרְגִישׁ וַיִּדַע
אָבִיו מִזֶּה כָּלֵל. וְכֵן עָשָׂה, וְנִסְעָה.

בְּאֲמִצַּע הַדְּרֹךְ יֵרַד גֶּשֶׁם שׁוֹטֵף, וְלֹא יְכוּל הָיָה לְהִגִּיעַ לְבִרְסָלָב
רַק בְּלִילָה וְכִשְׁנַכְנַס אֶל רַבְּנוּ זְצוּק"ל לְאַחַר תְּפִלַּת עֲרֵבִית
וְסִפֵּר לְרַבְּנוּ זְצוּק"ל אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת שֶׁהָיוּ לוֹ, אָמַר לוֹ רַבְּנוּ:

**אִז עֵס אִיז גָּאָר שְׁלַעְכָּט
צִיְהֵט מְעַן זִיךְ צוּם אַמֶּת,
ווי אִיז פֶּאָרְט דֶּער אַמֶּת.**

~ תרגום ~

כְּשֶׁרַע מְאֹד מוֹשְׁכִין עֲצָמוֹ אֶל הָאֱמֶת,
הֵיכֵן בְּכָל זֹאת הָאֱמֶת.

וְאִז אָמַר לוֹ הַתּוֹרָה צַהַר תַּעֲשֶׂה לְתַבָּה וְכוּ' בְּלִקוּטֵי מוֹהֲרַ"ן
סִימָן ט' וְסִימָן קי"ב.

אבני"ה ברזל י"א

זמני שבת קודש – פרשת נח

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	5:18	5:17	5:34	5:16	5:27	5:16	5:24	5:35
שקיעה ערב שב"ק	5:58	5:57	5:55	5:56	5:57	5:55	5:45	5:57
חצות הלילה	12:21	12:22	12:22	12:19	12:21	12:19	12:22	12:28
עלות השחר	5:40	5:40	5:41	5:39	5:40	5:40	6:06	6:01
עטיפת הטלית	6:02	6:03	6:04	6:02	6:03	6:02	6:34	6:26
נץ החמה	6:53	6:54	6:55	6:53	6:54	6:54	7:41	7:23
סוף זמן קר"ש מג"א	8:50	8:51	8:52	8:49	8:51	8:50	9:10	9:08
חצות היום	12:23	12:24	12:24	12:22	12:24	12:22	12:43	12:40
שקיעה יום שב"ק	5:57	5:56	5:54	5:55	5:56	5:54	5:44	5:55
צאת השבת	6:30	6:31	6:31	6:28	6:31	6:29	6:33	7:08
צאה"ש 72 דק'	7:09	7:08	7:07	7:07	7:08	7:07	6:56	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מוצאה"כ בנינום לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בנינום לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת לך לך

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מב.	מב:	מג.	מג:	מד.	מ.	מ:
רמו	רמוח	רמוט	רנ	רנא	רנב	רנג
תורה ס"ה – ויאמר בועז אל רות						התורה הזמנית